

Audra

2014 Liepa

Sienlaikraštis

Tiražo nr.2

Klubo antrasis gimtadienis 2014

Straipsnį parengė: Kamilė Skrinškytė

Klubas „Baltijos štormas“ gali didžiuotis ne vien savo puikia veikla, bet ir gimtadieniu, į kurį sukvietė savo draugus, pažymėti ir atšvęsti klubo 2-ojo gimtadienio.

Šventės metu klubas savo svečius perkėlė į 1941 metus. Birželio 22-ios išvakarės, kai dar Trečiasis reichas ir Tarybų sąjunga turėjo bendrą valstybinę sieną.

Pasienio postas

Atvykusius svečius pirmiausia pasitikdavo rusų pasienio kontrolės postas, kur kiekvienas svečias turėjo susitvarkyti dokumentus ir gauti leidimus įvažiuoti į Vokietijos teritoriją. Po to laukė griežtas vokiečių patikrinimas, kuriuo metu buvo net liepta parodyti visą kelionės turinį. Jei dokumentai arba ba-

Griežtas patikrinimas

gažas vežamas sukeldavo įtarimus svečiai nebuvo įleidžiami ir turėdavo grįžti į TSRS atlikti procedūras iš naujo.

Kai visi svečiai jau buvo susirinkę vokiečių kareiviai iškretė dar vieną pokštą, visus svečius sulaukė ir eskortavo į laikiną suėmimo vietą. Nieko neperspėję patrankos salvėmis atakavo rusų pozicijas. Užvirė mūšis.

Mūšio įkarštyje

Triuškinantis smūgis

Vokiečiai sėkmingai pralaužė gynybinius įtvirtinimus ir sudavė triuškinantį smūgį. Rusų pasipriešinimas buvo palaužtas, dalis karių žuvo, kiti buvo paimti į nelaisvę.

Po tokios labai sėkmingos operacijos Vokietijos armiją nusprendė atšvęsti pergalę. Gerai nusiėmę jie išlaisvino suimtuosius svečius, vaišino šašlykais ir kvietė diskotekoje pašokti. Vakaraų vainikavo gražus fejerverkas.

Iki susitikimo kitais metais.

Raudonosios ir tarybinės armijos laipsniai nuo eilinio iki viršylos

Skaitykite 2 psl.

„KAMUFLIAŽAS“

Straipsnį parengė:
Gintaras Dužinas

Ką reiškia žodis kamufliažas ir kam jis reikalingas?

Žodis kamufliažas yra kilęs iš prancūzų kalbos žodžio „camouflage“, reiškiančio „aklas“ arba „uždengtas“. Iš tikrųjų, jis reiškia ką nors paslėpti nuo tiesaus žvilgsnio, daryti nepastebimą, prisiderinant prie supančios aplinkos, užmaskuoti.

Pirmos kamufliažinės uniformos ėmė plisti dar XIXa. pabaigoje, I Pasaulinio karo metu Prancūzijoje. Buvo kviečiami menininkai ir iliustratoriai tam, kad sukurtų tinkamiausią maskuotę kareiviams ir kitoms ginkluotiesiems pajėgoms. Amerikos armija taip pat pasinaudojo menininko Norman Rockwell sugebėjimais ir aprūpino maskuote savo karines pajėgas.

I Pasaulinio karo metu vykusiuose mūšiuose jau buvo apsieinama be dūminio parako, o gerokai išstobulėję šautuvai leisdavo pataikyti į žmones, esančius už kelių šimtų metrų. Britai susivokė, kad spalvotos uniformos juos pavertė puikiu taikiniu, tad kareiviai buvo perrengti „žąsiasūdžio“ spalvos rūbais.

II Pasaulinio karo metu kamufliažas buvo labai svarbus elementas tankams, ginklams, sausumos transportui, lėktuvams ir netgi jūriniam laivams. Ypač kamufliažas buvo patobulintas II-ojo Pasaulinio išvakarėse, o dar labiau – jau karo metais, kai išplito pilnavertės, vaizdą iškraipiančios dažymo schemos (kaip kad 4-ojo dešimtmečio vokiškas skeveldrų raštas „Splittertarn“, pasižymėjęs didelėmis, kampuotomis dėmėmis, nuo įprastų amebų nutolęs pakankamai daug, kad būtų išskirtas į atskirą grupę) ar netgi garsusis ažuolo lapų raštas, tais laikais tapęs pilnavertiu SS simboliu.

„Splittertarn buvo vienas geriausių II Pasaulinio karo kamufliažų, gan pakenčiamai jis atrodo net ir šiais laikais“

Perkelta į 2 puslapį

Raudonosios ir tarybinės armijos laipsniai nuo eilinio iki viršylos

Straipsnį parengė: Kamilė Skrinškytė

Raudonoji Armija (pilnas pavadinimas *Darbininkų ir Valstiečių Raudonoji Armija*, rus. *Рабоче-Крестьянская Красная Армия*) – Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos karinių pajėgų pavadinimas iki 1946 m. Vėliau pervadinta į Tarybinę Armiją. Vienas iš aktyviausių Raudonosios armijos organizatorių buvo Levas Trockis. 1922 metais sukūrus TSRS, Raudonoji armija tapo šios valstybės oficialiomis karinėmis pajėgomis.

1918 m. sausio 28 d. dekretu imta kurti Darbininkų ir valstiečių raudonoji armija, o vasario 11 d. dekretu – Darbininkų ir valstiečių raudonasis laivynas.

1918 m. vasario 23 d. Raudonosios armijos daliniai laimėjo pirmą didelę pergalę prieš vokiečius; šiam įvykiui pažymėti vasario 23 d. buvo laikoma Raudonosios, vėliau Tarybinės armijos ir Karinio jūrų laivyno diena.

1918 m. liepos 10 d. priimtas nutarimas dėl Raudonosios armijos organizavimo visuotiniu karinės prievolės pagrindu. 1925 m. rugsėjo 18 d. priimtas sąjunginis karo prievolės įstatymas; jis nustatė ir ginkluotųjų pajėgų struktūrą. 1935–1938 m. nuo teritorinio ir kadrinio ginkluotųjų pajėgų organizacijos principo pereita į vieną kadrinę organizaciją. 1939m. rugsėjo 1 d. priimtas visuotinės karo prievolės įstatymas panaikino iki tol buvusius tarnybos kariuomenėje ir laivyne apribojimus kai kurioms gyventojų kategorijoms. 1935 m. rugsėjo 22 d. įvesti kariniai laipsniai.

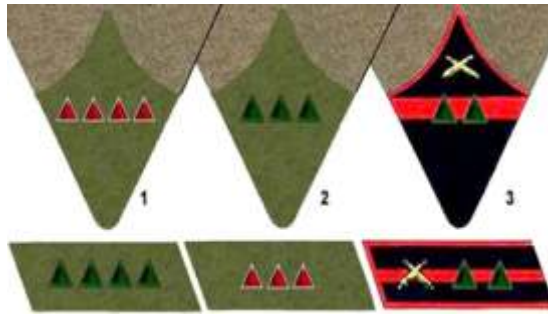
1940 m.-1943 m. buvo tokie laipsniai nuo eilinio iki viršylos : (sudarė trikampiukai)

Ant kalnieriaus viršaus dedasi ženkliukas simbolizuojantis kariuomenės rūšį: sukryžiuoti šautuvai – pėstininkai, tankas- tankistai, patrankos- artilerija, pati anpečio spalva taip pat nusako kariuomenės rūšį, pavyzdžiui, mėlyna - aviacija, juoda- techniniai daliniai. Laipsnio apvadai taip pat spalvinami pagal reikšmę. Žemiau eina ženklai reiškiantis pati laipsnį, eilinis - nieko neturi viršylos - jau keturi trikampiukai.

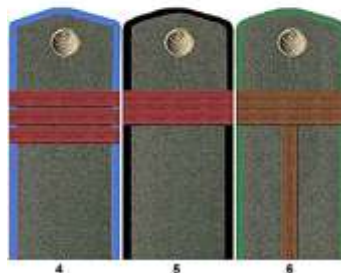
1. Eilinis
2. Grandinis
3. Jaunesnysis seržantas
4. Seržantas
5. Vyresnysis seržantas
6. Viršylos

Laipsniai buvo nešiojami ant kalnieriaus, viršutiniai ant šinelio – palto, apatiniai ant švarko.

Sovietinė armija (SA, rus. Советская Армия) – dalies SSRS ginkluotųjų pajėgų pavadinimas 1946–1992 m. Sovietinė armija suiro kartu su SSRS. Didžioji dalis tuo metu išlikusios Sovietinės armijos tapo Rusijos armija. Sovietinė armija buvo ne visos SSRS ginkluotosios pajėgos, o sausumos kariuomenė. Raudonosios armijos pavadinimas į Sovietinę armiją sutapo su masine demobilizacija po Antrąjo pasaulinio karo.

Nuo 1943 m.- buvo įvesti antpečiai . Šie laipsniai galiojo iki 1953 m. Vėliau vėl keitėsi – kitokie antpečiai. (antpečius sudarė nebe trikampiukai o juostelės, kurios iki šiol yra naudojamos)

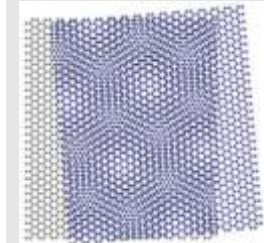

1. Eilinis
2. Grandinis
3. Jaunesnysis seržantas
4. Seržantas
5. Vyresnysis seržantas
6. Viršylos

Perkelta iš 1 puslapio ↴

„Matosi, kad gyvatės odos raštuose yra bent trys skirtingų dydžių atsikartojimai - žvynelio didumo, mažos žvynelių grupės ir didesnės dėmės.“

„Persiklojus dviem vienodam raštam, gali susidaryti visai kiti, dideli raštai, tiesa, atkartojantys pirmuosius. Beje, toks muarų susidarymo būdas jau pusę šimtmečio naudojamas visai kitiems tikslams - tiriant nežinomas medžiagas Rentgeno spinduliuose, pagal gautus muarus pavyksta nustatyti medžiagos struktūrą ir molekulių dydžius.“

„Splittertam“ buvo vienas geriausių II Pasaulinio karo kamufliažų, gana pakenčiamai jis atrodo net ir šiais laikais.

Tačiau visa tai – tik primityvi senovė. Laikai keičiasi ir į maskavimo raštus ateina kitos idėjos, paremtos ne šiaip susiliejimu su aplinka ar besimaskuojančios figūros iškraipymu, o jau paties stebėtojo ypatybėmis. Apie 1990 metus, kai JAV vykdė operaciją „Audra dykumoje“, TV žurnalistai nufilmavo „nematomus“ JAV kareivius Kuveite. Nemotomi jie buvo labai sąlyginai – puikiai pasbėbimi plika akimi, tačiau apsirengę labai keistais rastriniais maskavimosi kostiumais, žargoniškai pačių kareivių vadintais „nightgrid“. Po kiek laiko paaiškėjo ir maskuotės mechanizmas: daugybė smulkių langelių, išdėstytų tiesiomis linijomis, tam tikru atstumu interferuoja su naktinio matymo prietaisų rastru. Kai kostiumo langelių dydis stebėjimo prietaise priartėja prie to prietaiso ekrano taškų (arba stebėjimo matricos) dydžio, atsiranda muaras, sužalojantis atvaizdą. Naktinis stebėtojas vietoje to, kad matytų kareivio figūrą, mato tiesiog įvairias dėmes, nustoja veikti net ir atstumo nustatymo priemonės (tiesiog nesifokusuoja dėl pasikartojimų).

„Iš dešinės į kairę: „nightgrid“ striukė be rašto, originali „nightgrid“ striukė ir pacioje kairėje - vaizdas per rastrą, kurio dydis artimas „nightgrid“ langelių tankiui. Matosi, kaip tie langeliai susilieja ir iškraipo vaizdą.“

Galima neabejoti, kad kuriamos tobulesnės rastrinės maskuotės: taip greitai populiarėjantis skaitmeninis kamufliažas – vienas iš ryškių pavyzdžių. Galima spėti, kad ateityje atsirad dar geresnių variantų, pavyzdžiui, kai viename rašte būtų pritaikomi du, trys ar dar daugiau skirtingo dydžio rastrų, apskaičiuotų įvairiems atstumams. Pabandę įsivaizduoti tokius multirastrinius raštus, galime nustebti: panašiai išdėžytos yra gyvatės – pasikartojančiai ir kartais netgi ryškiai. Tačiau pastebėti gyvatę, gulinčią jai įprastoje aplinkoje kartais sunku netgi tada, kai į ją kažkas pirštu parodo. Netgi kai ji vos už metro ar dviejų. Galime atkreipti dėmesį ir į dar vieną dalyką: multirastriniam raštui reikia labai kokybiškos spaudos ant audinio: tokios, kad taškeliai būtų labai maži ir turintys labai aiškius kraštus. Tad uniformos su tokiais raštais turėtų atrodyti labai estetiškai. Manau, patiktų visoms puošėmoms.

Dar įdomesnės maskavimosi priemonės – tai įvairūs audiniai, padengti medžiagomis, reaguojančiomis į aplinką ir panašiai. Tiesą sakant, tai irgi ne kažin kokia naujovė – uniformas dengti sidabro druskomis bandyta dar prieš keliasdešimt metų: nuo itin stiprios šviesos šios išbala ir ima puikiai atspindėti spinduliavimą. Tai, žinoma, ne maskuotė, o tikta apsaugos priemonė branduolinio sprogimo atvejui. Tamsi uniforma gerai maskuoja, tačiau branduolinio sprogimo spinduliavimas tokiais rūbais vilkintį kareivį tiesiog padegtu. Kai kurios sidabro druskos, įprastai juodos, nuo stiprios šviesos (ypač – ultravioletiniame diapazone) išskiria metalinį sidabrą, kuris gerai atspindi šviesą ir apsaugo karį. Spinduliavimui pasibaigus, metalinis sidabras vėl sudaro druskas ir uniforma patamsėja.